సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 23-12-05, కాపవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతుడిచేత గానం చేయబడినది భగవద్గీత. దానితో సమానమైన గ్రంథం ఏదీ లేదు. భగవద్గీత మన దగ్గర ఉంటే సమస్త శాస్త్రములు మన దగ్గర ఉన్నట్లే. భగవద్గీత ప్రచారం చాలా ముఖ్యం. ఓ అర్జునా! నీకు నాకు జరిగినటువంటి ఈ సంభాషణను, ఈ యోగశాస్త్రాన్ని ఎవరైతే అధ్యయనంచేసి, అర్థంచేసుకొని, అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొని ప్రేమతో, భక్తితో, ఇష్టంతో ఇతరులకు బోధిస్తున్నారో వారు నాకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రులు, వారికంటే ఇష్టులు ఈ సృష్టిలో నాకు ఎవరూ లేరు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. ఎక్కడైనా గుడి కట్టించ మంటే కోటి రూపాయలు ఖర్చుపెడతారు. మీరు గుడి కట్టించనక్కరలేదు, గోపురం కట్టించ నక్కరలేదు ఒక గంట కూర్చొని శ్రద్ధగా సద్విషయ శ్రవణం చేయండి అంటే ఓపిక ఉన్నవారు ఎవరూ కనబడటం లేదు. కాళ్లకు పని చెప్తారు, చేతులకు పని చెప్తారు కాని మెదడుకు పని చెప్పేవారు చాలా తక్కువ మంది ఉన్నారు. మీరు త్రికరణశుద్ధిగా ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా నన్నే పొందుతారు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. ఇందులో ఒక మార్గం ఎక్కువ కాదు, ఒక మార్గం తక్కువ కాదు. మీకు తేలికగా ఉన్న మార్గంలో, మీ మనస్సుకు నచ్చిన మార్గంలో ప్రయాణించి తరించండి. అంతేగాని ఈ మార్గంలో వెళ్లేవారు మాత్రమే బాగు పడతారు, ఇంకో మార్గంలో వెళితే బాగుపడరు అని ఎవరైనా చెపుతూ ఉంటే అటువంటి మాటలు నమ్మవద్దు. ఉన్నవస్తువు ఒక్కటే, అదే బ్రహ్మం. దానికే దేవతాబుద్ధి కల్పించి ఏదో ఒక దేవతారూపంలో ఆ వస్తువును ఆరాధిస్తున్నాము. ఎందుచేతనంటే రూపం లేనిదాని మీద, నామం లేనిదాని మీద మీరు మనస్సు నిలబెట్టలేరు. అందుచేత ఏదో రూపాన్ని, ఏదో నామాన్ని పట్టుకొని ఆరాధిస్తున్నాము. మీరు ఏ రూపాన్ని ఆరాధించినా, ఏ నామాన్ని స్మరించినా ఆ వస్తువునే చేరుకొంటారు. గీతను గురుముఖతః శ్రవణం చేస్తే దాని వైభవం మనకు తెలుస్తుంది. మీకు ఎవరికైనా దుఃఖం ఉంటే దానిని పోగొట్టటానికి భగవద్గీతలో ఒక్క శ్లోకం చాలు. మీకు ఏ రకమైన సందేహాలు ఉన్నా వాటిని పోగొట్టగల గ్రంథం గీత ఒక్కటి మాత్రమే. భగవంతుడు మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. ఆయన మన బాహ్య జీవితాన్ని చూడడు, లోపల ఎలా ఉన్నారో చూస్తాడు. మీరు ఒక మాట మాట్లాడుతూ ఉంటే ఆ మాటను చూడడు, మీరు ఏ ఉద్దేశ్యంతో ఆ మాట మాట్లాడుతున్నారు అని చూస్తాడు. మీ తలంపును చూస్తాడు. ఆయన కేవలం మీ బాహ్య జీవితాన్ని చూడడు, లోపల జీవితాన్ని

చూస్తాడు, వాడే నారాయణుడు.

మనం ట్రయినింగ్ పొందటానికి ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము. అందుచేత ట్రయినింగ్ పూర్తిచేసుకొని ఆత్మజ్ఞానాన్ని సంపాదించుకోవాలి. శరీరం పుడుతుంది, మరణిస్తుంది. నీవు ఎవరో నీకు తెలియటం లేదు కాబట్టి, నీవు ఏదిగా ఉన్నావో దాని తాలుక అనుభవం నీకు లేదు కాబట్టి ఈ శరీరమే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. ఈ మనస్సే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. వీటి అన్నింటికి అతీతమైన వస్తువు ఒకటి నీ హృదయంలో ఉంది. అది సుఖస్వరూపం, ఆనందస్వరూపం, జ్ఞానస్వరూపం. అది నీవై ఉన్నావు. మీరు ఆత్మ జ్ఞానాన్ని పొందండి. అన్ని విద్యలకు రాజు ఆత్మవిద్య. ఆత్మజ్ఞానం వలన మాత్రమే ఆత్మ తెలియబడుతుంది. శ్రద్ధ కలవాడికి మాత్రమే జ్ఞానం కలుగుతుంది. అందుచేత మనం శ్రద్ధగా సబ్జక్టును శ్రవణం చేయాలి. డబ్బు ఖర్చుపెట్టి ఏదైనా పనిచేయమంటే చేస్తాము కాని శ్రద్ధగా శ్రవణం చేయండి అంటే శ్రవణం చేసే అలవాటు మనకు లేదు. ఇంద్రియ నిగ్రహం, మనోనిగ్రహం అలవర్చుకోవాలి. గురువుకు ఎంతో కొంత శుశ్రూష చేయాలి, నువ్వు దేనినైతే పొందాలి అనుకొంటున్నావో దానికోసం జీవించటం నేర్చుకోవాలి. గురువు పట్ల విశ్వాసం ఉండాలి, నీవు ప్రేమతో, ఇష్టంతో ప్రయత్నం చేయాలి. నువ్వు ఇన్ని గుణాలతో ప్రయత్నం చేస్తూఉంటే జ్ఞాన సముపార్జనకు అర్హత కలుగుతుంది, అప్పుడు శాంతి, ఆనందం పొంగివచ్చి నీ సహస్రారాన్ని ముంచుతుంది. నిప్పు మీద నీరు పోస్తే వెంటనే ఎలా చల్లారిపోతుందో అలాగ ఆనందం, శాంతి వచ్చి నీ సహస్రారాన్ని ముంచటం, నీవు అమృతత్వం పొందటం, జననమరణ చక్రం నుండి విడుదలపొందటం అంతా ఒకేసారి జరిగిపోతుంది. ఈ సృష్టిలో అన్నింటికంటే నీచమైనది భయం. ఈశ్వరుడు మన హృదయంలో ఉన్నాడు కాని భయం వలన మనం ఆ లోయలలోనికి వెళ్ళలేకపోతున్నాము. కొంతమందికి మంచి పనులు చేయాలని ఉంటుంది, మంచి మాట్లాడాలని ఉంటుంది కాని భయం వలన చెయ్యలేరు. మనిషికి ధైర్యం అవసరం. ధైర్యం లేకపోతే ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం రాదు. నువ్వు లోకాన్ని చూసి జడిస్తే లోకం నిన్ను తరుముకొస్తుంది. నువ్వు లోకాన్ని చూసి భయపడవనుకో లోకం నిన్ను చేసేది ఏమీ లేదు.

భౌతిక జీవితం వేరు, ఆధ్యాత్మిక జీవితం వేరు అని చాలామంది అనుకొంటున్నారు. నీ భౌతిక జీవితం సరిగ్గా లేకపోతే ఆధ్యాత్మికజీవితం ఏమీ ఉండదు. ఈ భౌతికజీవితాన్ని ఎప్పటికప్పడు సరిచేసుకొంటూ నీవు ఎరుకతో జీవిస్తూ ఉంటే నీకు ఆత్మజ్ఞానం అందుతుంది.

ఈ లోకాలు అన్నీ ఉన్నమాట నిజమే కాని, ఇవి అన్నీ చైతన్యం నందు కల్పితములే. ట్రైనింగ్ అవ్వటానికి ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము అన్న సంగతి మర్చిపోవద్దు. మాకు శాంతి అందటం లేదు అని కొంతమంది అంటూఉంటారు. మీకు ఎప్పుడైతే ఆత్మజ్ఞానం కలిగిందో ఒక్క క్షణం కూడా ఆగదు, శీఘ్రంగా మీకు శాంతి వచ్చేస్తుంది. నదికి గండిపడినప్పుడు నీరు ఎంత వేగంగా వస్తుందో నీకు ఆత్మానుభవం కలిగినప్పుడు అంత వేగంగా శాంతి వచ్చేస్తుంది, పరమాత్మ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీ దేహం కూడా నీడ వస్తుంది, ఆ నీడను కొంతమంది పూజించవచ్చు, కొంతమంది విమర్శించవచ్చు కాని ఆ నీడను నీవు పట్టించుకోవు. పూర్వ జన్మలో చేసిన కర్మను బట్టి ఈ దేహం సిద్ధమయింది. ఆ ప్రారబ్దం ఎంత కాలం ఉంటుందో అంతకాలం ఈ దేహం భూమి మీద తిరుగుతుంది, తరువాత దేహం చనిపోతుంది. దేహం నువ్వు కాదు అది ప్రారబ్దాన్ని బట్టి వచ్చింది. ఈ దేహానికి కొంతమంది సన్మానాలు చేయవచ్చు, కొంతమంది అవమానాలు చేయవచ్చు. నీ దేహం యొక్క నీడను ఎలా పట్టించుకోవటం లేదో అలాగే ఈ దేహానికి సంబంధించిన గౌరవాలను, అగౌరవాలను పట్టించుకోవద్దు. ఇదంతా నువ్వు కాదు, నీ నీడను నువ్వు ఎలా పట్టించుకోవటం లేదో అలాగ దేహం యొక్క ప్రారబ్ధాన్ని కూడా పట్టించుకోకువయ్యా, అప్పుడు కదా నీకు అంతర్దృష్టి కలిగేది అంటున్నాడు పరమాత్మ. నదిలోని నీరు సముద్రంలో కలవటం వలన సముద్రానికి లాభం లేదు, నదిలోని నీరు కలవకపోవటం వలన దానికి నష్టం లేదు, అది ఒకేలాగ ఉంటుంది. నిన్ను అదృష్టం వెంటాడినా, దురదృష్టం వెంటాడినా ఆ సముద్రం ఎంత గంభీరంగా ఉందో నువ్వు కూడా అంత గంభీరంగా ఉంటేకదా నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలిగేది, నీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి నీ చేతికి అందేది అంటున్నాడు పరమాత్మ. మన బుద్ధి మంచిది కాదు కాబట్టి గీతలో చెప్పిన మాటలు మనకు నచ్చటం లేదు. అందుకే నీ పాడుబుద్ధికి గీత అర్థం కాదు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. నీ ఇష్టాలను, అయిష్టాలను ఒక ప్రక్కనపెట్టి నాకు ఇష్టమైన పనులు చేస్తూ నేను ఎలా జీవించమని చెప్పానో అలాగ జీవిస్తూ ఉంటే, నీ మనస్సు ఎటు గంతులు వేయమంటే అటు గంతులు వేయకుండా శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవిస్తూ ఉంటే నా అనుగ్రహానికి పాత్రుడవు అవుతావు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. ఎవడైతే ఈశ్వరుడి దయకు పాత్రుడయ్యాడో వాడికి మాత్రమే ఈశ్వరుడు ఎరుకలోనికి వస్తాడు.

కొంతమందికి అన్నీ ఉంటాయి కాని ఎప్పుడూ ఏడుస్తూ ఉంటారు. లోపల ఉన్న చైతన్యాన్ని కొంతమంది శరీరంగా చూస్తున్నారు, కొంతమంది మనస్సుగా చూస్తున్నారు.

అందరి హృదయాలలో ఉన్న చైతన్యాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా ఎవడైతే దర్శించలేడో వాడు ఈ జన్మలోనే కాదు రాబోయే జన్మలో కూడా వాడిని వాడు హింసపెట్టుకొంటూ ఉంటాడు, ఏడుపు మొఖం వేసుకొని తిరుగుతూ ఉంటాడు. వాడికి ఎంత డబ్బు ఉన్నా చైతన్యాన్ని ఒక మనస్సుగా చూసినప్పడు, ఒక శరీరంగా చూసినప్పడు చావటం తప్పదు, తిరిగి పుట్టటం తప్పదు, శరీరానికి మరణం వస్తే నేను చనిపోతున్నాను అనుకొంటాడు, మనస్సులో బెంగవస్తే నాకు బెంగ వచ్చింది అనుకొంటాడు. చైతన్యం తాలుక ఎరుక నీకు లేదు కాబట్టి ఇలా ఏడుస్తూనే ఉంటావు, ఇదే సంసారం, ఇదే అజ్ఞానం. అజ్ఞానం అనేది ఒక పదార్థం కాదు, లోపల ఉన్న వస్తువును ఉన్నది ఉన్నట్లుగా గ్రహించలేకపోవటమే అజ్ఞానం, దాని తాలుక ఎరుక లేకపోవటమే అజ్ఞానం. నీ మనస్సుకు సంబంధించిన గొడవలు, దేహానికి సంబంధించిన గొడవలు అన్నీ చైతన్యంలో ఉన్నాయని భ్రాంతి పడుతున్నావు. ఆ భ్రాంతి వలన అందరి హృదయాలలో ఉన్న ఈశ్వరుడిని దర్శించలేకపోతున్నావు. ఇలా ఎంతకాలం అయితే ఉన్న వస్తువును ఉన్నట్లుగా దర్శించలేవో అంతకాలం నీకు వేదన తప్పదు, రోదన తప్పదు, నిన్ను నీవు హింసపెట్టుకోవటం మానవు. కొంతమంది ఇతరులను హింస పెట్టకపోయినా వారిని వారు హింసపెట్టుకొంటూ ఉంటారు. వారిని వారు హింసించుకోవటం కూడా పాపం అన్న సంగతి వారికి తెలియటం లేదు, వారి లోపల ఉన్నవాడు కూడా ఈశ్వరుని అంశే అది వారికి తెలియటం లేదు. ఇంట్లోని వారు అందరూ వారిని ప్రేమగా చూద్దాము అనుకొన్నా ఆ ప్రేమ తాలుక, శాంతి తాలుక వైభవాన్ని వారు అందుకోలేరు. మన శరీరానికి ఏదైనా రోగం వచ్చింది అనుకోండి, ఒకరోజు ఏదో టేబ్లెట్ వాడితే తగ్గిపోదు. కొన్ని రోజులు మందులు వాడాలి, పత్యం చేయాలి. ఇన్ని రకాలుగా కష్టపడితేనేగాని మన శరీరానికి వచ్చిన రోగమే తగ్గటం లేదు. ఇక అనేకజన్మల నుండి మోసుకొస్తున్న వాసనలు ఒక్కరోజు సాధన చేస్తే నీకు పోతాయా? అంటున్నారు రామకృష్ణుడు. రామకృష్ణుడు, రమణుడు వారి అనుభవంలోనుండి తీసి అమృతాన్ని మనకు పంచి పెట్టారు. ఏవో మాటలు చెప్పటంకాదు, మనం తరించాలని ప్రేమతో నిండు హృదయంతో చెప్పిన అమృతవాక్యాలు, మనలను మరణ రహితస్థితికి తీసుకొని పోవటానికి మనలను ప్రేమించి, ప్రేమించి మనలను తరింపచేయాలని వారి జీవితాలను త్యాగం చేసారు. శరీరం మరణించినప్పడు శరీరం ఇక్కడే దహనం అయిపోతుంది. కాని ఈ శరీరం లోపల ఉన్న జీవుడు వాసనలను మోసుకొనిపోతాడు, వాడు స్మశానంలో దహనం అవ్వడు, మనం కష్టపడి సాధన చేసి గురువును ఆశ్రయించి

గురువు దయ సంపాదించి వాసనా రహితస్థితిని సంపాదించాలి కాని లేకపోతే ఈ వాసనలు అంత తేలికగా పోవు. దేహవాసన మనిషిని పీడించేస్తుంది. కొబ్బరికాయ పచ్చిగా ఉన్నప్పుడు ఆ లోపల ఉన్న గుంజుతోటి డిప్ప అంటుకొని ఉంటుంది. ఆ కాయ ముదరాలి, తరువాత దానిని ఎండబెట్టాలి, కురిడీకాయ అయిన తరువాత లోపల గుంజు, ఆ పెంకు విడిపోతాయి కాని అప్పటివరకు అవి విడిపోవు. అదేవిధంగా నువ్వు దేహం కాకపోయినా దేహము నేను అనే బుద్ధి అనేక జన్మలనుండి ఉంది. ఒకసారి గుడికి వెళ్ళి వెంకటేశ్వరస్వామిని దర్శనం చేసుకొని వచ్చేస్తే, ఒకసారి అరుణాచలం వెళ్ళి గిరి చుట్టూ తిరిగి వచ్చేస్తే పోతుందనుకొంటున్నావా? అది అంత తేలికగా పోదు. అనేక జన్మలు సాధన చేయాలి, కాలం కలిసిరావాలి, గురువు దయ ఉండాలి. ఇన్ని కలిసివస్తేగాని ఆ వాసనలనుండి బయటకు రాలేవు, ఇది తొందరపడితే వచ్చేదికాదు. మనం స్వార్థంతో ఉంటే మంచిపనులు చేయాలన్నా చేయలేము. మనలో స్వార్థం లేనప్పుడు మన ద్వారా మంచి పనులు జరుగుతాయి. ఈ దేహం చనిపోయేవరకు మనం స్వార్థంతో ఉంటే ఇంక మనం మంచి పనులు ఎలా చేయగలము. ధనం ఉన్నవారు ఎవరూ ధనవంతులు కాదు. ఇతరులకు ఎవరైనా సహాయ సహకారములు అందిస్తూ ఉంటే వాడు ధనవంతుడు. ఇతరులకు ఇచ్చేవాడు ధనవంతుడు కాని, ఇవ్వనివాడు ధనవంతుడు కాదు. నువ్వు దేహంగా ఉంటే చావు తప్పదు, పుట్టుక తప్పదు, మనస్సుగా ఉంటే కష్టసుఖాలు తప్పవు, క్షోభ తప్పదు. దేహవాసన అంత తొందరగా పోదు. నువ్వు ధైర్యంగా ఉండి ప్రయత్నం చేయాలి, శాంతిగా ఉండాలి, నీ నిదానంలో నువ్వు ఉండాలి, చెప్పడు మాటలమీద ఆధారపడకూడదు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను ప్రమాణంగా తీసుకోవాలి. చేతులు సత్కర్మ మీద ఉండాలి, అది కూడా ప్రేమగా చేయాలి, మనం అందరం యాంత్రికంగా చేస్తాము. ప్రేమగా చేసేవాడికి కాలం తెలియదు. ఇతర విషయాలను చింతించకుండా మనస్సు ఎప్పుడూ ఆత్మచింతన మీద ఉండాలి. ఇన్ని రకాలుగా ప్రయత్నం చేస్తే అప్పుడు కదా నీకు వాసనాక్షయం అయ్యేది అంటున్నాడు పరమాత్మ.

ఈ దేహానికి నీకు ఎట్టి సంబంధం లేదు. దేహము నేను అనుకోవటం వలన, దేహము నేను అనే తలంపు వలన దేహం పుట్టినప్పుడు నేను పుట్టాను, దేహం మరణించినప్పుడు నేను మరణిస్తున్నాను అని అనుకొంటున్నావు. అహంభావికి ఈ రెండూ నిజం కింద కనిపిస్తున్నాయి. ఇది అంతా అసత్యమే. నీవు ఆత్మవై ఉన్నావు. ఆత్మకు చావులేదు, పుట్టుకలేదు. అహంభావం వెనకాలే ఆత్మ ఉంది. అది వెనుకకు తిరగటంలేదు, ఎంతసేపు

ముందుకు చూస్తోంది. అది వెనక్కి తిరిగితే ఆత్మానుభవం కలుగుతుంది. పూర్వజన్మలో చేసిన పుణ్యకర్మలను బట్టి, పాపకర్మలను బట్టి ఈ దేహం వచ్చింది. ఈ దేహం గొడవ ప్రారబ్దానికి వదిలెయ్యి. ఆ ప్రారబ్దం ఖర్చు అయ్యాక అది నశిస్తుంది. నీ నీడను నువ్వు ఎలా పట్టించుకోవటం లేదో అలాగ నీ దేహానికి వచ్చిన కష్టసుఖాలను కూడా నువ్వు పట్టించుకోవద్దు. అదంతా స్వప్నంతో సమానము. నీకు దేహం నేను అనే తలంపు ఉంది కదా. ఈ తలంపు ఎక్కడ నుండి వస్తోంది అని విచారణ చెయ్యి. అది ఒక మార్గం. మనకు ఒక యజమాని ఉన్నాడు, ఈ సృష్టిని నడిపే ప్రభువు ఒకడు ఉన్నాడు, ఆయన సంకల్పమే నెరవేరుతుంది, ఆయనకు తెలియకుండా ఏదీ జరుగదు అని ఆయనను పూర్తిగా విశ్వసించి ఆయనకు శరణాగతి చెందు. విచారణ వలన దేహగతమైన నేను నశిస్తుంది, శరణాగతి వలన అది నశిస్తుంది. నీకు తేలికగా ఉన్న మార్గంలో ప్రయాణం చెయ్యి. శబ్దానికి అర్థం తెలిస్తే మాకు తెలిసిపోయింది అనుకోవద్దు. మీరు హృదయంలోనికి వెళ్ళాలి కదా. ఆ మాట మిమ్మల్ని హృదయంలోనికి తీసుకొనివెళ్ళాలి కదా. భగవాన్ మాటలు మనం చెప్పకొంటున్నాము అనుకోండి. ఆయన దయ లేకపోతే వస్తువు యొక్క అనుభవం మాట అటు ఉంచండి, అసలు ఆ మాటలే మనకు అర్థం కావు. ఈ సంఘటన ఇలా జరుగుతోంది ఏమిటి? అని మీరు అనుకోవచ్చు. భగవంతుడికి తెలియకుండా ఏదీ జరగటం లేదు. మీకు మంచి జరిగితే అది ఈశ్వర ప్రసాదం అనుకోండి, చెడు జరిగినా అది కూడా ఈశ్వర ప్రసాదం అనుకోండి. నీకంటూ ఏ కోరిక ఉండకూడదు. అసలు నువ్వు అంటూ లేవు, ఉన్నది ఆయనే, చేసేది ఆయనే, మనం ఊరికే బొమ్మలం మాత్రమే. అందువలన దేనికి కంగారు పడవద్దు. కొంతమంది ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించాలి అని మొదట ఇంటిలో పనిమానివేస్తారు, ఇంక చీపిరికట్టకూడా ముట్టుకోరు. ఇంట్లో పనిమానివేస్తే జ్ఞానం రాదు, సోమరితనం వస్తుంది. వారు ఇంటికి పనికిరారు, సమాజానికి పనికిరారు. మీరు జాగ్రత్తగా ఉండండి. ఇవన్నీ మీ మంచికోసం, మీరు జాగ్రత్త పడటంకోసం చెపుతున్నాను. ఇది కంగారుపడితే వచ్చేది కాదు, నమిలి మింగేసేది కాదు, వాసనాక్షయం అవ్వాలి కదా. వాసనలు అంత తొందరగా పోవు. వాసనలు తొలగించుకోవటానికి మనం నెమ్మదిగా, స్టడీగా ప్రయత్నం చేయాలి.

మనం ఎవరినీ ఉద్ధరించనక్కరలేదు. మనలను మనం హింస పెట్టుకోకుండా ఉంటే సరిపోతుంది. మీరు రోజూ అశాంతికి గురి అవ్వకుండా ముందు శాంతిని

కాపాడుకోండి. మీకు శాంతి లేకపోతే ఇంక ఇతరులకు శాంతి ఎలా ఇస్తారు. మనం ఇతరులకు ప్రేమను నేర్పుతున్నామా, ద్వేషాన్ని నేర్పుతున్నామా అని అంతర్యామిగా ఉన్న భగవంతుడు చూస్తూనే ఉంటాడు. భక్తిపేరు చెప్పి మనం ప్రేమను, శాంతిని, జ్ఞానాన్ని ప్రచారం చేయాలి అంతేగాని అజ్ఞానాన్ని, ద్వేషాన్ని కాదు. ఒక మనిషిలో అజ్ఞానం ఉంది అనుకోండి, మనకు చేతనైతే అజ్ఞానం తగ్గించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. అంతేగాని వారిలో ఉన్న అజ్ఞానాన్ని పెంచుతూ ఉంటే మనం ఎత్తుకు ఎత్తు అనుభవించవలసి ఉంటుంది. చేసిన కర్మ వెంటాడటానికి కొంత టైము పడుతుంది. అప్పులు చేసేవారు అందరూ చేసేటప్పుడు సంతోషంగా చేస్తారు, అప్పు తీర్చేటప్పుడు ఏడుస్తూ తీరుస్తారు. అలాగే పొరపాట్లు చేసేటప్పుడు సంతోషంగా చేస్తారట, వాటిని అనుభవించేటప్పుడు ఏడుస్తూ ఉంటారట. అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడిని విశ్వసించండి, ఆయన సర్వశక్తిమంతుడు. ఆయన మీద భారం వేస్తే నిన్ను ఒడ్డుకు తీసుకొని వస్తాడు. మనం ఈశ్వరుడి మీద భారం వేయటం లేదు, దేహము నేను అనే తలంపును నమ్ముతున్నాము. మొసలిని నమ్ముకొని నదిని దాటాలనుకోవటం ఎటువంటిదో దేహమే సర్వస్వం, దేహమే నిజం అనుకొంటూ మోక్షం పొందాలి అనుకోవటం కూడా అటువంటిదే. మొసలి నిన్ను నదిని దాటనివ్వదు. అలాగే దేహభావన కూడా నిన్ను తరింపచేయదు, జననమరణచక్రంలో తిప్పితిప్పి నిన్ను శుభ్రంగా పిప్పిచేసి విడిచిపెడుతుంది. మేము కర్మ చేస్తున్నాము అంటే కుదరదు నీవు చేసే కర్మ యోగం అవ్వాలి అంటున్నాడు పరమాత్మ. నువ్వు చేసేపని వల్ల నీవు పరిశుద్ధుడివి అవ్వాలి, నీవు చేసేపని వల్ల నీకు శాంత చిత్తం రావాలి, అది నిన్ను జననమరణ చక్రంలోనుండి విడుదల చేయాలి. నీవు కర్మను యోగంగా చేస్తే అది నీకు మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. కట్టెలు ఏవిధంగా అయితే శరీరాన్ని కాల్చి బూడిద చేస్తాయో, నేను ఎవడను అనే విచారణ దేహము నేను అనే తలంపును కాల్చి బూడిద చేస్తుంది.

శరీరానికి చావు వస్తోంది అంటే మనకు భయం వచ్చేస్తుంది. శరీరం చనిపోయిన తరువాత జీవితం ఉండదు అనుకొంటున్నాము అందుచేత మనకు భయం వేస్తోంది. జీవితానికి, చావుకు బేధం లేదు. జీవితానికి చావుకు బేధం లేదు అని నోటితో అనుకొంటే సరిపోదు. జీవితానికి, చావుకు బేధం లేదు అని తెలుసుకోవటం కూడా జ్ఞానమే. మందుపేరు వింటే సరిపోదు, దానిని మింగాలి. మందు పేరు వినకుండా నువ్వు మందు ఎలా కొనుక్కొంటావు. వినటం కూడా జ్ఞానంలో ఒక భాగమే అయితే అదే సర్వస్వం కాదు.

జీవితానికి, చావుకు బేధం లేదు. ఆ మాట వినాలి, విన్నదానిని ప్రాక్టీసు చేయాలి. ఈ జీవితం ఉండగానే జీవితానికి, చావుకు బేధం లేదు అన్న సంగతి నీవు గ్రహిస్తే నీ సహస్రారం అంతా ఆనందంతో నిండిపోతుంది. అప్పడు నీవు సుఖం కోసం, ఆనందం కోసం బజారులో వెతకనక్కరలేదు. ఎప్పడైతే సుఖం కోసం బయట వెతికేబుద్ధి పోయిందో నీకు పునర్జన్మ రాదు. వినటంకూడా జ్ఞానంలో ఒక భాగమే అది మర్చిపోకండి. విషయం తెలుసుకోవాలి కదా, విషయం తెలుసుకోకుండా హృదయంలోనికి ఎలా వెళతావు. మనం ఏదో సబ్జక్టు వింటాము, విన్నప్పడు కొన్ని సందేహాలు వస్తాయి. సందేహాలు పోగొట్టుకోకపోతే మన మీద మనకు విశ్వాసం కలుగదు. మనకు ఎప్పడైతే ఆత్మవిశ్వాసం కలుగదో మనం సాధన చెయ్యలేము. సాధన చెయ్యలేకపోతే మనం తరించలేము. రోజూ అనుమానాలు పెట్టుకొనే వాడికి ధ్యానం ఎక్కడ కుదురుతుంది. గురువును ఆశ్రయించి, శాస్త్రాన్ని ఆశ్రయించి ఆ అనుమానాలను తీర్చుకొంటేనే మీరు ధ్యానం చేయగలరు. నీ అహంకారాన్ని ఆలంబనగా పెట్టుకొని జీవించవద్దు. శాస్త్రాన్ని ఆధారంగా పెట్టుకొని జీవించు. అందరిలో ఉన్న ఈశ్వరుడిని ఎవడైతే దర్శిస్తున్నాడో వాడికి భయమేల? కోరిక ఏల? ద్వేషమేల? అందరిలో ఉన్న ఈశ్వరుడిని దర్శించే వాడికి దుఃఖంతో పనిలేదే, అశాంతితో పనిలేదే. నువ్వు ఏ వస్తువును తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నావో దానికోసం జీవించు, దాని గురించే విను, దాని గురించే మాట్లాడు. ఆత్మగురించే శ్రవణం చెయ్యి. ఆత్మ గురించే మాట్లాడు, ఆత్మ గురించే జీవించు, దాని అనుగ్రహం సంపాదించటానికే జీవించు అప్పడు ఆత్మ నీకు తెలియకుండా ఎలా ఉంటుంది. స్వార్థమే పరమార్థంగా పెట్టుకొన్నవాడికి ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి? మీ గురువే కనుక నిజమైన గురువు అయితే శరీరానికి చావు వచ్చినప్పడు నూటికి నూరుపాళ్ళు సుఖంగా, శాంతిగా ఈ లోకాన్ని విడిచిపెట్టి బయటకు వెళ్ళాలి. మీరు దేవుడి పాదాల దగ్గర పుష్పాలు పెడుతున్నారు, మీరు చేసిన పనులు కూడా పుష్పాలకింద మారిపోయి దేవుడికి అలంకరింప బడాలి. మీ జీవితంలో అటువంటి పనులు ఎప్పడైనా చేసారా? నీకు దేహము నేను అనే బుద్ధి ఉన్నంతకాలం ఏదో కోరిక వస్తూనే ఉంటుంది, కోరికలను ఆపుచేయలేవు. అసలు దుఃఖ కారణం బయటలేదు. నేను కర్తను అనుకొనే బుద్ధిలో నుండే దుఃఖం వస్తోంది. కర్త లేని కర్మ చెయ్యి, నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. కర్తృత్వంతో చేస్తే ఆ పని నిన్ను బంధిస్తుంది, పునర్జన్మలకు కారణం అవుతుంది. ఎవడికైతే కర్తృత్వబుద్ధి నశించిందో వాడికి దుఃఖం వేరుతోసహా నశిస్తుంది. నిరంతరం మీరు దేహం గొడవలో ఉంటున్నారు. గాఢనిద్రలో

మీకు దేహం గొడవ ఉందా? పోనీ రాబోయే జన్మల గొడవ ఉందా? ఏదీ లేదు. ఇవన్నీ ఎప్పుడు వస్తున్నాయి? దేహము నేను అనే తలంపు వచ్చాక అన్నీ వస్తున్నాయి. ఈ మూల తలంపు నశిస్తే దుఃఖం లేదు, జన్మలు లేవు, వాడు దేహంలో ఉండగా దేహరహితుడు, లోకంలో ఉండగానే లోకరహితుడు అవుతాడు, పూర్ణస్థితిని పొందుతాడు.

మనలను ఎవరైనా చూస్తూ ఉంటే వారికి ఆనందం రావాలి కాని దుఃఖం రాకూడదు. మనలను ఎవరైనా చూస్తూ ఉంటే వారికి శాంతి రావాలి కాని అశాంతి రాకూడదు. నీకు ఏది మంచిది అనుకొంటున్నావో ఇతరులకు కూడా అదే మంచిది అనుకో. ద్వంద్వాలలో నుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నించు. ఎవరైనా నిన్ను నిందించారు అనుకో, నీ మనస్సును కంగారు పెట్టుకోవద్దు. ఎవరైనా నిన్ను పొగిడారు అనుకో నువ్వు పొంగిపోవద్దు. ఈ రెండింటివలన మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళే పనులు చేయవద్దు. ఎవరైనా మిమ్మల్ని నిందిస్తే అది మీకు మంచిది. ఎందుచేతనంటే మీ బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు వాళ్ళకి వెళ్ళిపోతాయి, భగవంతుడు వారిచేత అనుభవింపచేస్తాడు. ఎట్టిపరిస్థితులలోను మనస్సును బాహ్యముఖానికి రానివ్వద్దు. మనస్సు బాహ్యముఖానికి వస్తే దేహభావన పెరిగిపోతుంది, దానివలన చివరకు నరకం మిగులుతుంది. ఇతరులు మిమ్మల్ని పొగడటం వలన మీకు వచ్చే లాభం లేదు, వారు విమర్శించటం వలన మీకు వచ్చే నష్టం లేదు. ఆ మాటలను గాలికి వదిలేయండి, మీరు లోపలకు తీసుకోవద్దు. శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవించండి, మీకు అమృతానుభవం కలుగుతుంది. శరణాగతి అంటే ఏమీ లేదు. నీవు ఏదైతే నేను, నేను అనుకొంటున్నావో, ఆ నేనును అర్పించటమే శరణాగతి. నేను అనేది ఒక తలంపు, నాది అనేది ఒక తలంపు. ఈ రెండు తలంపులు నిజం కాదు. ఈ తలంపులు కొన్ని వేల జన్మల నుండి మనకూడా వచ్చేస్తున్నాయి. వాటిని వేసుకొని తిరుగుతున్నాము. మీకు చదువు ఉందని, డబ్బు ఉందని మీకు అశాంతి పోదు, దుఃఖం పోదు. ఈ రెండు తలంపులలో నుండి విడుదల పొందితే నీవు అసత్యంలోనుండి, అశాంతిలో నుండి బయటకు వస్తావు. దుఃఖాన్ని తీసుకొని వచ్చే ఈ రెండు తలంపులలో నుండి విడుదల పొందితే నీవు సుఖి అవుతావు. నీవు గురువు యొక్క దయను సంపాదిస్తే ఆయన జ్ఞాన నేత్రాన్ని ప్రసాదిస్తాడు అప్పుడు నీకు చైతన్యానుభవం కలుగుతుంది. అంతేగాని మన తెలివి తేటలవలన ఏదీ రాదు. భగవద్గీతలో చెప్పకుండా విడిచిపెట్టిన విషయం అంటూ ఏమీ లేదు. అవన్నీ ఊహించి రాసినవి కాదు, వ్యాసుడు దర్శించి వ్రాసాడు. మీరు భగవద్గీతను

ఆరాధించండి. అలా ఆరాధించగా, ఆరాధించగా భగవద్గీతను అధ్యయనం చేయాలనిపిస్తుంది. గీతలో చెప్పినట్లు జీవించాలనిపిస్తుంది, నారాయణుడిని ఆరాధించాలనిపిస్తుంది, ఆయనలో ఐక్యం అవ్వాలనిపిస్తుంది. ఇవన్నీ జ్ఞానంలో భాగాలే. ఎక్కడో మోక్షం దాకా వెళ్లనక్కరలేదు. మీరు భగవంతుడి యొక్క వైభవాన్ని బుద్ధితో గ్రహించి, మీ హృదయంలో ధ్యానం చేస్తూఉంటే అప్పుడు వచ్చే ఆనందాన్ని, సుఖాన్ని మీరు తట్టుకోలేరు. ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నీ పాదాలను పట్టుకొంటే కదా ఈ మాయలో నుండి బయటపడేది, నీ పాదాలను ఆశ్రయిస్తే కదా అజ్ఞానంలో నుండి బయట పడేది. నీ పాద ద్వయం చాలు మాకు అదే సంపద, అదే మాకు భాగ్యం.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 20-02-06, గణపవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మీరు ఏ దేవతను ఆరాధించినా కృష్ణుడినికాని, శివుడినికాని, రాముడినికాని, సాయిబాబానుకాని ఎవరిని ఆరాధిస్తున్నప్పటికీ మీరు సబ్జక్టు బాగా వినాలి, సబ్జక్టు బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. శివపురాణంలో శివుడు చాలా ఎక్కువవాడని, విష్ణుపురాణంలో విష్ణువు చాలా ఎక్కువవాడని ఇలా ఏ పురాణం వ్రాసినప్పుడు ఆ పురాణానికి సంబంధించిన దేవతకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చి వ్రాసారు అంటే ఇందులో ఒకరు ఎక్కువ, ఒకరు తక్కువ అని కాదు. ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు. దానినే కొంతమంది విష్ణువు అని, కొంతమంది శివుడని, కొంతమంది సాయిరామ్ అని అంటున్నారు. ఎవరి అభిరుచినిబట్టివారు పిలుస్తున్నారు. ఆ రూపాన్ని ధ్యానించటం వలన, ఆ నామాన్ని స్మరించటం వలన మనస్సు యొక్క చాపల్యం తగ్గుతుంది, మనోనిగ్రహం వస్తుంది. సత్పురుషులతో సహవాసం చేస్తే సుఖపడతాము. సత్పురుషులు కానివారితో సహవాసం చేయటం వలన అశాంతి మిగులుతుంది, దుఃఖం మిగులుతుంది. మనకు దాహం వేస్తే మంచినీళ్ళు తాగగలం, ఆకలి వేస్తే అన్నం తినగలం. దాహం లేకపోతే నీళ్ళు తాగలేము, ఆకలి లేకపోతే అన్నం తినలేము. అలాగే మోక్షం పొందాలి అనే కాంక్ష ముముక్షత్వం లోపలనుండి రాకపోతే మోక్షం కోసం మనం ప్రయత్నం చేయలేము. మనం తిరిగి ఈ ప్రకృతిలోనికి రాకుండా ఉండాలంటే, అసత్యంలో నుండి బయటపడాలంటే మనకు భగవంతుడి మీద భక్తి కలగాలి, ప్రేమ కలగాలి. మనకు మంచి స్నేహితులు దొరకాలి, మంచి పరిసరాలు దొరకాలి, మంచి గురువు దొరకాలి. మనకు పూర్వపుణ్యం లేకపోతే ఇన్ని అవకాశాలు రావు. మన తెలివితేటల వలన ఏమీ జరుగదు. మనం ఏ పనిచేసినా